

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264301
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121264301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom G. XX, R., proti žalovanému: G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. XXXX/XX, G., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Daniel Urban, s.r.o., so sídlom Uhrova 18, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 254 173, o zaplatenie 5.642,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 11Csp/12/2021-169 zo dňa 3. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.606,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.606,94 eur od 28.08.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku III. o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.606,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.606,94 eur od 28.08.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 52 ods. 1, § 488, § 565, 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 524 ods. 1, 2, § 526, 517 ods. 2 OZ, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 2 písm. i), j) a y), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. V konaní mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., pričom postúpenie pohľadávky žalovaného na žalobcu bolo žalovanému zo strany postupcu riadne oznámené. Na základe vykonaného dokazovania mal ďalej preukázané, že dňa 28.11.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý jednorazovo bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 7.040,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120-tich splátkach po 96,26 eur mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 17.12.2014 a splatnosťou každej ďalšej splátky vždy k 17. dňu v mesiaci, neskôr na žiadosť žalovaného bola splatnosť upravená na 28. deň v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola v zmluve dojednaná na 10,90 % ročne, RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 11,37 %, priemerná RPMN vo výške 11,25 %. Žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy neplnil riadne a včas, preto ho právny predchodca žalobcu upozornil na omeškanie splátok a na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, a to výzvou zo dňa

09.07.2018, označenou ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“. Predčasná splatnosť úveru nastala ku dňu 13.08.2018 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 28.04.2018, čím došlo k splneniu zákonných predpokladov v súlade s ust. § 53 ods. 3 OZ a § 565 OZ. V súlade s ust. § 103 OZ všeobecná trojročná premlčacia doba začala najneskôr plynúť odo dňa zročnosti práve tejto nesplnenej splátky (28.04.2018). Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 04.03.2021, nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalobca si uplatnil len nárok na zaplatenie nesplatennej časti úveru, a to sumu 5.642,84 eur. Z predložených listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu mal preukázanú nesplatenú časť úveru vo výške 5.606,94 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 7.040,- eur a sumou, ktorú na istinu úveru žalovaný uhradil, t. j. sumou 1.433,06 eur. Žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 5.606,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.08.2018 do zaplatenia, nakoľko mal preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 28.08.2018 a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol, nakoľko nárok žalobcu nemal v tejto časti preukázaný. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že poskytnutý úver by sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené údaje, a aj keby dospel k záveru, že výpočty žalovaného sú správne, neboli by splnené podmienky pre to, aby sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Relevantné je len uvedenie RPMN, ktoré v prípade, ak je táto uvedená nesprávne a zároveň je to v neprospech spotrebiteľa, spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.). Keďže v zmluve o úvere bola právnym predchodcom žalobcu uvedená RPMN len s min. odchýlkou a navyše to nebolo v neprospech spotrebiteľa, táto skutočnosť nemohla vyvolať následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Drobná odchýlka v hodnote RPMN, ako aj ostatných namietaných náležitostí úverovej zmluvy, ktoré sú v skutočnosti výhodnejšie pre žalovaného (napr. úroková sadzba v zmluve dohodnutá na 10,90 % ročne, v skutočnosti však vo výške 10,82 % ročne), nemohla ovplyvniť rozhodnutie žalovaného zobrať si úver a zmluvu podpísať. Tvrdenie žalovaného o tom, že splátku zo dňa 23.04.2019 právny predchodca žalobcu neoprávnene započítal vo výške 56,70 eur najskôr na príslušenstvo a až potom v sume 73,17 eur na istinu nepovažoval za pravdivé, keďže mal za to, že pôvodný veriteľ postupoval v súlade so zmluvou a VOP. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na tú skutočnosť, že neúspech žalobcu bol len veľmi nepatrný, a preto mu priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania.

2) Proti tomuto rozsudku, čo do výroku I. a III., podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zotrval na námietke premlčania. Z prehľadu splátok a úhrad jasne vyplýva, že poslednou omeškanou splátkou bola splátka zo dňa 28.10.2017 pre nesplnenie ktorej došlo k zročnosti dlhu (bez ohľadu na to kedy si veriteľ právo zročnosti uplatnil) nakoľko žalovaný už svoje omeškanie nevyrovnal. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj neoprávnené započítanie úhrady v sume 129,87 eur. K úhrade došlo po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, teda veriteľ nemal voči akým bežným úrokom započítavať časť platby v sume 56,70 eur. Veriteľ nepostupoval v súlade s VOP lebo platbu rozdelil, ak by postupoval podľa VOP tak by mal platbu zarátať buď voči istine alebo voči príslušenstvu. Veriteľ však postupoval ako keby išlo o bežnú splátku a časť započítal na bežný úrok, čo však nemohol nakoľko predčasná splatnosť úveru už bola vyhlásená a bežný úrok už nebol aktuálny. Zmluvu považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú, keďže v nej absentovali minimálne tri podstatné náležitosti, uvedené pod písmenami i), j) a y) § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. V zmluve bola uvedená nesprávna ročná percentuálnu miera nákladov (v zmluve je uvedená RPMN 11,37%, pričom pri 120 splátkach po 96,26 eur je RPMN 11,35%) a nesprávna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (v zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť uvedená nesprávne 11.550,40 eur, pričom správne má byť 11.551,20 eur - 96,26 eur x 120 splátok). Z toho vyplýva, že aj výška celkových nákladov uvedená v zmluve v sume 4.510,40 eur je nesprávna, pričom správne má byť 4.511,20 eur (11.551,20 eur - 7.040,- eur). Ide o rozdiel v neprospech spotrebiteľa. Správna výška RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok má byť 10,28%. (podľa žalovaným predložených súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014.).

3) Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za vecne správne, pričom rozhodnutie v jeho napadnutej časti navrhol potvrdiť.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.606,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.606,94 eur od 28.08.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti (vo výroku II., ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

5) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné.

6) V konaní nebolo sporné, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, t. j. nesplácal úver v dohodnutých splátkach včas, v dôsledku čoho žalobca zosplatnil úver. Medzi stranami ako sporná zostala otázka, ktorá splátka vyvolala predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný v odvolaní namietal, že splátka zo dňa 28.10.2017 bola poslednou omeškanou splátkou, pričom toto omeškanie už nevyrovnal. Tvrdil, že od tejto splátky mal súd prvej inštancie počítať začiatok premlčacej lehoty. Podľa ust. § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Odvolací súd má v súlade s názorom súdu prvej inštancie za to, že v prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou 28.04.2018, ktorá pred vyhlásením predčasnej splatnosti ostala posledná nezaplatená. Splátka splatná 28.10.2017 nemohla vyvolať zosplatenie úveru tak, ako tvrdí žalovaný a to z toho dôvodu, že s touto splátkou žalovaný nebol v omeškaní viac, ako tri mesiace (§ 53 ods. 9 OZ), keďže žalovaný po dátume splatnosti splátky 10/2017 vykonal ďalšie úhrady, ktoré sa postupne započítavali na úhradu najstaršej nesplatennej splátky. Na základe uvedeného keďže premlčacia doba začala plynúť od nesplnenej splátky splatnej 28.04.2018 a žaloba bola podaná 04.03.2021, súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobcov nárok nie je premlčaný.

7) Pokiaľ žalovaný namietal, že veriteľ neoprávnene započítal časť platby v sume 56,70 eur na bežný úrok aj napriek tomu, že k úhrade došlo po vyhlásení predčasnej splatnosti je potrebné uviesť, že zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. To znamená, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

8) Žalovaný v ďalšom namietal, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s jeho tvrdeniami o porušení ust. § 9 ods. 2 písm. i), j) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd námietky žalovaného v tomto smere považoval za nedôvodné, keďže súd prvej inštancie sa nimi zaoberal a tieto vyhodnotil v dôvodoch svojho rozhodnutia v bode 45., na ktorý odvolací súd poukazuje. Podľa názoru žalovaného v zmluve bola uvedená nesprávna hodnota RPMN a to 11,37 % avšak správne malo byť 11,35 %, nesprávna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 11.550,40 eur, pričom správne malo byť 11.551,20 eur, nesprávna výška nákladov 4.510,40 eur, avšak správne malo byť 4.511,20 eur, pričom výška priemernej RPMN mala byť uvedená podľa údajov za 4. štvrtrok 2014. Aj v prípade preukázania tvrdení žalovaného, tieto odchýlky v hodnotách by nemali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Navyše ide o minimálne rozdiely, ktoré neboli takého rozsahu, že by mohli spôsobiť nemožnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku a nemohli mať vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa, či zmluvu podpíše alebo nie. Čo sa týka priemernej RPMN je potrebné dodať, že veriteľ nemohol disponovať v čase uzavretia zmluvy údajmi za 4. kalendárny štvrtrok, ako

tvrdí žalovaný, keďže informácie boli zverejnené až v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí 4. kalendárneho štvrťroka (podľa ust. § 2 Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z.).

9) Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolateľ je zodpovedný za obsahovú stránku svojho odvolania, ktorej rozsahom a dôvodmi je odvolací súd viazaný a pretože žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).